

DIREKTIIVIT

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/69/EY,

annettu 25 päivänä kesäkuuta 2009,

yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta maahantuontiin liittyvän veronkierron osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto on 28 päivänä marraskuuta 2006 pidetyn istuntonsa (talous- ja rahoitusasiat) päätelmissä sopinut, että laaditaan kansallisten pyrkimysten täydentämiseksi yhteisön tasolla täytäntöön pantava veropetosten torjuntastrategia erityisesti välillisen verotuksen alalla tapahtuvien veropetosten osalta.
- (2) Tässä yhteydessä on keskusteltu tietyistä toimenpiteistä, jotka edellyttävät direktiivin 2006/112/EY ⁽³⁾ muuttamista.
- (3) Tavaroiden maahantuonti on vapautettu arvonlisäverosta, jos sitä seuraa maahantuotujen tavaroiden luovutus tai siirto toisessa jäsenvaltiossa olevalle verovelvolliselle. Jäsenvaltiot vahvistavat tämän vapautuksen myöntämisedellytykset. Kokemus on kuitenkin osoittanut, että elinkeinonharjoittajat käyttävät hyväkseen vapautuksen soveltamisessa esiintyviä eroja välttääkseen arvonlisäveron maksamisen maahantuoduista tavaroista tällaisissa tilanteissa.
- (4) Tällaisen hyväksikäytön estämiseksi on tarpeen määritellä tiettyjen liiketoimien osalta yhteisön tasolla tämän vapautuksen soveltamisen vähimmäisedellytykset.
- (5) Jäsenvaltiot eivät voi edellä mainituista syistä riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on arvonlisäveronkierto-ongelmaan puuttuminen, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen

5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

- (6) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽⁴⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja sen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen edellyttämien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne.

- (7) Direktiivi 2006/112/EY olisi sen vuoksi muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

1. Korvataan 22 artikla seuraavasti:

”22 artikla

Tavaroiden vastikkeelliseen yhteisöhankintaan rinnastetaan Pohjois-Atlantin sopimukseen kuuluvan jäsenvaltion puolustusvoimien suorittama tavaroiden ottaminen omaan käyttöön tai puolustusvoimiin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön, jos se ei ole ostanut näitä tavaroita jonkin jäsenvaltion kotimarkkinoiden yleisten verosäännösten mukaisesti ja jos näiden tavaroiden maahantuonti ei oikeuttaisi 143 artiklan 1 kohdan h alakohdassa säädettyyn vapautukseen.”;

2. Korvataan 140 artiklan b alakohta seuraavasti:

”b) tavaroiden yhteisöhankinnat, jos näiden tavaroiden maahantuonti olisi kaikissa olosuhteissa 143 artiklan 1 kohdan a, b, c sekä e–l alakohdan säännösten perusteella vapautettu verosta.”;

3. Muutetaan 143 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan johdantolause seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta seuraavat liiketoimet:”

⁽¹⁾ Lausunto annettu 24. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 13. toukokuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

b) Lisätään kohta seuraavasti:

"2. Edellä 1 kohdan d alakohdassa säädettyä vapautusta sovelletaan tapauksiin, joissa tavaroiden maahantuontia seuraa 138 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan c alakohdan nojalla verosta vapautettu tavaroiden luovutus, ainoastaan, jos maahantuojalla on tuontihetkellä toimittanut tuontijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ainakin seuraavat tiedot:

- a) maahantuojalle tuontijäsenvaltiossa myönnetty arvonlisäverotunniste tai arvonlisäveron maksamisesta vastaavalle maahantuojan veroedustajalle tuontijäsenvaltiossa myönnetty arvonlisäverotunniste;
- b) asiakkaan, jolle tavarat luovutetaan 138 artiklan 1 kohdan mukaisesti, toisessa jäsenvaltiossa myönnetty arvonlisäverotunniste tai maahantuojan oma, tavarantoimituksen tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltiossa myönnetty arvonlisäverotunniste, jos tavarat siirretään 138 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti;
- c) näyttö siitä, että maahantuodut tavarat on tarkoitettu kuljettaa tai lähettää tuontijäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että c alakohdassa tarkoitettu näyttö on esitettävä toimivaltaisille viranomaisille ainoastaan pyydettyinä.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivästä tammikuuta 2011. Niiden on toimitettava viipymättä nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 25 päivänä kesäkuuta 2009.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
L. MIKO